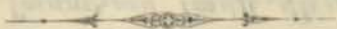

և Բեսսարաբիոյ Կոնսիստորիային, պատուիրելով տեղեկութիւն տալ Սինոդիս կատարման մասին: Թ. 222:

— Ապրիլի 2-ին Սինոդը՝ լսելով Վեհափառ Կաթողիկոսի անցեալ Մարտի 19-ի № 532 կոնդակը, որով յայտնում է, որ ՆՈՐԻՆ ԿԱՅՍԵՐԱԿԱՆ ՄԵԾՈՒԹԻԻՆԸ Ամենաուղորմածաբար պատուիրել է Մխիթար եպիսկոպոսին լինել Աստրախանի թեմի առաջնորդ, հրամայեց Տ. Մխիթար եպիսկոպոսի Աստրախանի թեմի առաջնորդութեան պաշտօնում Բարձրագոյն հաստատութեան մասին յայտնել իրան Տ. Մխիթար եպիսկոպոսին և Աստրախանի Կոնսիստորիային Թ. 226:

ԿՐՕՆԱԿԱՆ-ԲԱՐՈՅՆԿԱՆ

ՅԱՐՈՒԹԵԱՆ ՀԱՒԱՏԸ

«Արդարև յարեաւ Տէր»

Ղուկ. 24, 34.

Ինչո՞վ է լցւում յարութեան այս օրը մեր սիրտը: Մենք խօսում ենք մահուան վերայ տարած. կեանքի յաղթութեան մասին, որովհետև մենք Խաչեցեալի կեանքից ենք խօսում: Զինւորները և ժողովուրդը, քահանայապետները և գիւղացիք հաւատարապէս Նրան մահուան դատապարտեցին, Նա մեռաւ: Նրա կողից արիւն և ջուր հոսեց, հաւատարիմ բարեկամները Նրան սառը և դժգոյն գերեզմանի մէջ դրին: Սակայն բոլոր դատավճիռները, բոլոր մեխերը և բոլոր խաչերը բաւական չեն Նրան մահացնելու, ոչ մի քար և ոչ մի կնիք արգելք չի կարող լինիլ Նրա կրկին գալտեանը, հրեշտակները պարտական են արթնանալու ժամանակ Նրան հսկել, և Գողգոթայի արտասունքներին հետևում է յաղթութեան ուրախութիւնը:

Եթէ առաջին քրիստոնեայք անպայման հաստատապէս հաւատացած չլինէին Քրիստոսի Յարութեանը, նրանք այժմ կորած կլինէին: Հաւատն առ կենդանին նրանց ևս կենդանի է պահում: Որովհետեւ ոչ մէկ բան նրանց մէջ խեղդել չէր կարող այն հաւատը, թէ Քրիստոս կենդանի է, ուստի և նրանք կարող եղան ամբողջ մի հեթանոսական աշխարհ դրդուեցնելու, մինչև որ նա իբրև մի փրթութիւն խորտակուեց. ոչ միայն Քրիստոսի վարդապետութիւնը, այլ նրա ամբողջ յաղթութեամբ լի, գերեզմանը խորտակող էութիւնն էր, որ նրանց այնպիսի ոյժ էր տալիս, ինչպիսին ձկնորսներն ու արհեստաւորները աշխարհում երբէք չէին ունեցել:

Ինչ է պակասում մեզ: Մեզ պակասում է հաւատը ճշմարիտ կենդանի Յարութեան, որ քրիստոնեաների հոգու խորքն է թափանցում: Քրիստոսի Յարութեան պատմութեան լոկ ծանուցմամբը ամեն բան չի վերջանում: Այս ծանուցումը բոլոր ամբիոններից է հնչում և հազարաւորները լսում են, սակայն աշխարհի յաղթութեան մէջ չեն արիանում: Այն՝ ինչ որ մի անգամ պատահել է, մեզ համար պէտք է կենդանանայ: Հաւատոյ համար մեզ տանջուել է պէտք, և այն ժամանակ այդ տանջանքից յարութիւն կառնենք: Քրիստոնեայ լինել շատ ծանր է, և հաւանականօրէն հաւատարիմները միայն կարող են քրիստոնեայ լինել: Բոլոր այն քրիստոնեաները, որոնց հաւատը իրանց փորձանքի և հալածանքի պատճառ է եղել, հաստատուն կերպով հաւատացել են նրան, որ մեռեալներից յարութիւն առաւ և իւր եղբայրներին մահուան և կապանքի մէջ ձեռք է մեկնում: Որտեղ մարդկային օգնութիւնը պակասել է, այնտեղ մարդ իւր կեանքին է հաւատացել, այդպիսիների համար Ս. Յարութիւնը անգիր արած լոկ իմաստութիւն չէր, այլ կռուից և յուսահատութիւնից ծագող մի ներքին առաւօտ յարութեան:

Յաճախ հոգս ենք քաշում, որ մեր օրերի քրիստոնէութիւնը խաչից, և դրանով Ս. Յարութիւնից հրաժարուի: Նա կամենում է պաշտպանուած լինել ամեն մի

փշի խայթոցից: Մարդ Քրիստոսին հետեւելով երբ դուրս է դալիս ճանապարհից՝ դրանով կորցնում է քրիստոնէութեան փառաւոր, դէպքերն ու մխիթարութիւնը: Մտածեցէք, եթէ մենք ունենայինք մի արդարեւ ճշմարիտ քրիստոնէութիւն, ինչպիսին Քրիստոս տուեց, աղքատների մի հաւատ, մի եղբայրական ընկերութիւն, աշխարհատեցութիւն, արդարադատութեան մի կատարեալ անձնուիրութիւն, այն ժամանակ քահանայապետները մեզ ևս կը դատէին և Աստուած մեզ ևս Ս. Յարութիւն կշնորհէր: Աստուած իւր որդւոց գերեզմանում չի թողնիլ, և որոնք Նրան սիրում են, նրանց համար բոլոր իրերը, նոյն իսկ խաչի մեխերը բարի նպատակի կծառայեն: Որտեղ ուղիղ քրիստոնէութիւն կայ, այնտեղ ծագում է առաւօտը, այնտեղ հոգսից ու տխրութիւնից դուրս լոյս է սկսում երևալ—Յարութիւնը:

Եկէք հաւատանք Քրիստոսի կենդանացուցիչ զօրութեանը: Նա միւսնոյն ժամանակ մեզ համար ճշմարտութիւն է, որովհետեւ Նա ինքն է մարդկանց և ճշմարտութեան համար կռուողների նախապատկերը, ինչպէս որ Աստուած մեզ ցանկանում է: Նա միշտ իբրեւ մեռած կյայտարարուի և Նրան կը կնքեն իբրեւ վախճանուածի. սակայն միշտ էլ Նա հզօր է քան այն զինուորները, որոնք Նրան հսկել կցանկանան: Ո՞վ կարող էր 30 տարի առաջ մտածել, որ Քրիստոս այսօր այսպէս կենդանի կլինի: Նրան դրին գիտութեան նոր քարերից պատրաստած գերեզմանի մէջ, սակայն քարերը կտոր կտոր եղան և Նա կրկին անգամ եկաւ: Նա այսօր էլ մարդկանց մէջ մի զօրութիւն է, մի ճշմարիտ կենդանի ոյժ, և ով Նրան միայն հնախոյզի պարզ սառնութեամբ վնասել կցանկանայ, Նրան կը կրկնենք մենք Յարութեան խօսքը. «Ի՞նչու էք վնասում կենդանին մեռեալների մէջ»:

Յ. Նաումանից թարգմ.

Արամկ վարդապետ.

